

Sisäministeriölle

Lausunto ampuma-aselain muuttamisesta

Sisäministeriö on useissa yhteyksissä – mukaan lukien omilla verkkosivuillaan – ilmoittanut, että ampuma-aselain uudistamisen yhteydessä "kansalliseen lainsäädäntöön ei tehdä muita kuin asedirektiivin edellyttämiä muutoksia". 3.5.2018 päivättyyn lakiesitysluonnokseen on kuitenkin jäänyt useita muutoksia, joita direktiivi ei edellytä.

Luettelen itse huomaamiani kohtia, jotka on syytä korjata, ettei jäisi epäilystä virkamiesten, ministeriön ja samalla Suomen valtion uskottavuudesta. Korjaukset myös vähentävät lisääntyvän byrokratian aiheuttamia kustannuksia.

Direktiivin mukaan ampumaurheilun harrastajan on harjoitettava 12 kuukauden ajan A-kategorian ampuma-aseella, voidakseen saada sellaiseen luvan. Esitysluonnoksessa aika on venytetty 24 kuukauteen.

Direktiivi ei aseta erillistä ikärajaa A-kategorian ampuma-aseille, vaan 18 vuoden raja pätee niissäkin. Esitysluonnoksessa raja on nostettu 20 vuoteen.

Direktiivi ei vaadi, että asekeräilyperusteella hallussapidetyille ampuma-aseille on asetettava ampumakielto. Esitysluonnos vaatii tätä.

Direktiivi ei rajoita ampuma-asetyyppejä, joihin reserviläispoikkeuksella voi saada luvan. Esitysluonnos vetää rajan pitkiin kertalaukausaseisiin.

Direktiivi ei estä ampuma-aseiden omistamista yhdistyksiltä eikä yhteisöiltä – edes A-kategorian kohdalla. Esitysluonnos sallisi A-kategorian ampuma-aseet vain MPK:lle. Direktiivi sallii lupien myöntämisen koulutustarkoituksessa, mikä on käytännössä ampumaseurojen ja reserviläisten yhdistysten omistamien aseiden ainoa käyttötarkoitus. Nykyisessäkin järjestelmässä yhdistyksellä on oltava poliisin hyväksymä asevastaava, joka vastaa ampuma-aseiden lainmukaisesta ja turvallisesta käsittelystä riippumatta niiden omistussuhteista. Vastuullisena on siis nytkin aina luonnollinen henkilö tai useampi – ei yhdistys.

Direktiivi vaatii sen seuraamista, pysyvätkö ampuma-aseluvan myöntämisen edellytykset voimassa. Henkilön soveltuvuuden osalta tämän täyttää rutiinina oleva rikosepäily- ja ampuma-aselupatietokantojen ristiinajo. Esitysluonnos vaatii lisäksi 5 vuoden välein tapahtuvaa harrastuneisuuden todistelua. Poliisin resursseja kuormittaisi huomattavasti vähemmän vaatimus, että lopullisesti päättyneestä käyttötarpeesta on ilmoitettava.

Direktiivi ei vaadi, että jotkin luvat olisi haettava nimenomaan Poliisihallitukselta. Esitysluonnoksen mukaan osa aselupien käsittelystä siirtyisi sinne, mikä tulee kalliiksi ja kuluttaa viranomaisen resursseja antamatta mitään lisäarvoa.

Luonnoksessa on mukana kohtia, jotka ovat perustuslaillisesti vähintään arveluttavia:

- Vaatimus kuulumisesta yhdistykseen ampuma-aseluvan edellytyksenä on vastoin yhdistymisvapautta. Sama asia on käsitelty aikaisempien lakimuutosten yhteydessä.
- Vaatimus luvattoman latauslaitteen toimittamisesta poliisille ilman korvausta on vastoin omaisuudensuojaa. Latauslaitteita eli lippaita ja ammusvöitä on kansalaisilla miljoonia – myös suuri määrä ihmisillä, joilla ei ole ampuma-aseita.
- Siirtymissäännöksiin on sisällytetty taannehtivaa lainsäädäntöä, mikä ei ole länsimaisten oikeusperiaatteiden mukaista. Luonnoksen mukaan direktiivin voimaantulon ja lain voimaantulon välillä ampuma-aseluvan saaneilla ei ole mitään varmuutta, pysyvätkö heidän lupansa voimassa – ja millä ehdoilla.

Pertti Metsänheimo

isä
urheiluampuja
reserviläinen
veronmaksaja
äänestäjä

Solkikatu 4 D19
33710 Tampere
+358 50 4868 170
perttime@hotmail.com